

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הלכתא: אותיות נקנות במסירה, כרבי.	אמימר:										■	◇
גמרא או סברא?	רב אשי לאמימר:										▲	
גמרא.	א"ל: [אמימר]										!	◇
סברא נמי הוא, דאותיות מילי נינהו, ומילי במילי לא מיקנין.	רב אשי:										■	◇
ולא?											ז	
שני שטרות הם: זכו בשדה לפלוני וכתבו לו את השטר - חוזר בשטר ואינו חוזר בשדה, ע"מ שתכתבו לו את השטר - חוזר בין בשטר בין בשדה	והאמר רבה בר יצחק אמר רב:										■	◇
שלשה שטרות הן: תרי - הא דאמרן, אידך - אם קדם מוכר וכתב את השטר	רב חייה בר אבין אמר רב הונא:										■	◇
כותבין שטר למוכר אע"פ שאין לוקח עמו, כיון שהחזיק זה בקרקע - נקנה שטר בכל מקום שהוא	כאותה ששנינו:										■	◇
נכסים שאין להן אחריות נקנין עם נכסים שיש להן אחריות - בכסף ושטר וחזקה	וזה היא ששנינו:										■	◇
אגב שאני, דהא מטבע דלא ניקני בחליפין ואגב ארעא ניקני											!	◇
כי הא דרב פפא הווי ליה תריסר אלפי זוזי בי חוואי, אקנינהו ניהליה לרב שמואל בר אחא אגב אסיפא דביתיה, כי אתא, נפק לאפיה עד תווח.											○	!
אבל לא מכר לא את העבדים ולא את המרצופין ולא את האנתיקי וכו'.												■
מאי אנתיקי?												▲
עיסקא דבגווה.	רב פפא:											!
מכר את הקרון - לא מכר את הפרדות, מכר את הפרדות - לא מכר את הקרון.												■
מכר את הצמד - לא מכר את הבקר, מכר את הבקר - לא מכר את הצמד.	[חכמים]											◆
הדמים מודיעין כיצד? אמר לו: מכור לי צימדך במאתים זוז, הדבר ידוע שאין הצמד במאתים זוז	ר' יהודה:											◆
אין הדמים ראייה.	חכמים:											◆
מכר את הקרון - מכר את הפרדות.	תני רב תחליפא בר מערבא קמיה דרבי אבהו:											■
והא אנן לא מכר תנן	[רבי אבהו]											ז
איסמייה?	אמר ליה: [רב תחליפא]											▲
לא, תיתרגם מתניתך באדוקין בו.	אמר ליה: [רבי אבהו]											!
מכר את הצמד - לא מכר את הבקר וכו'.												■
היכי דמי?												▲
אילימא דקרו לצימדא צימדא, ולבקר - בקר												!
פשיטא, צימדא זבין ליה, בקר לא זבין ליה												ז
ואלא דקרו ליה נמי לבקר צימדא												!
כוליה זבין ליה												ז
לא צריכא, באתרא דקרו ליה לצימדא צימדא, ולבקר - בקר, ואיכא נמי דקרו לבקר צימדא												!

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
הדמים מודיעין	ר' יהודה סבר:									◆	■	!	◇	עו:	
אין הדמים ראייה.	רבנן סברי:									◆	■	!	◇	עו:	
ואי אין הדמים ראייה, ליהוי ביטול מקח										ז			◇	עו:	
וכי תימא, ביטול מקח לרבנן לית להו										!				עח.	
ולא?										ז				עח.	
המוכר ס"ת, בהמה ומרגלית - אין להן אונאה	והתנן, רבי יהודה:									◆	■	ז	◇	עח.	
לא אמרו אלא את אלן	אמרו לו:									◆	■	ז	◇	עח.	
מאי אין דמים ראייה נמי דקתני? דהוי ביטול מקח.												!	◇	עח.	
ואיבעית אימא: כי אמור רבנן אונאה וביטול מקח - בכדי שהדעת טועה, אבל בכדי שאין הדעת טועה לא, אימור מתנה יחב ליה.												!	◇	עח.	
המוכר את החמור - לא מכר כליו	[ת"ק]												◆	■	עח.
מכר כליו	נחום המדי:												◆	■	עח.
פעמים מכורין פעמים אינן מכורין, כיצד? היה חמור לפניו וכליו עליו, ואמר לו: מכור לי חמורך זה - הרי כליו מכורין, חמורך הוא? אין כליו מכורין.	רבי יהודה:												◆	■	עח.
מחלוקת - בשק ודיסקיא וכומני	עולא:												■	◇	עח.
סתם חמור לרכוב קאי	דתנא קמא סבר:												◆	■	עח.
סתם חמור למשאוי קאי	ונחום המדי סבר:												◆	■	עח.
אבל אוכף ומרדעת, קילקלי וחבק - ד"ה מכורין.	[ד"ה]												■	◇	עח.
חמור וכליו אני מוכר לך - ה"ו מכר את האוכף ואת המרדעת ואת הקילקלי ואת החבק, אבל לא מכר שק ודיסקיא וכומני, ובזמן שאמר לו: הוא וכל מה שעליה - הרי כולן מכורין	מיתבי:												■	ז	עח.
טעמא דא"ל חמור וכליו, הוא דקני אוכף ומרדעת, הא לא א"ל הכי - לא													ז		עח.
הוא הדין דאע"ל דלא אמר ליה חמור וכליו - נמי אוכף ומרדעת מכורין, והא קמ"ל, דאע"ג דאמר ליה חמור וכליו, שק ודיסקיא וכומני לא קני.													!	◇	עח.
מאי כומני?													^		עח.
מרכבתא דנשי.	רב פפא בר שמואל:												!		עח.
בעודן עליו מחלוקת, אבל בשאינן עליו - מודה להו נחום המדי, או דלמא בשאינן עליו מחלוקת, אבל בעודן עליו - מודה ליה רבנן לנחום?	איבעיא להו:												^	◇	עח.
ובזמן שאמר לו: הוא וכל מה שעליו - הרי כולן מכורין	ת"ש:												■	ז	עח.
אי אמרת בשלמא: בעודן עליו מחלוקת, הא מני? רבנן היא, אלא אי אמרת: בשאינן עוין עליו מחלוקת, אבל בעודן עליו - דברי הכל מכורין, הא מני?													ז		עח.
לעולם בשאינן עוין עליו מחלוקת, ורבנן היא, ואימא: ובזמן שאמר לו הוא וכל מה שראוי להיות עליו.													!	◇	עח.
פעמים מכורין, פעמים שאינן מכורין	תא שמע, רבי יהודה:												■	ז	עח.
מאי לאו אמאי דקאמר תנא קמא קאי רבי יהודה													ז		עח.
לא, רבי יהודה מלתא אחריתי קאמר.													!	◇	עח.
מכר את הקרון - לא מכר את הפרדות	רבינא לרב אשי, ת"ש:												■	ז	עח:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קשיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מכר את הקרון - מכר את הפרדות	ותני רב תחליפא בר מערבא קמיה דרבי אבהו:											◊
והא אנן לא מכר תנן	וא"ל: [רבי אבהו]											◊
איסמיה?	וא"ל: [רב תחליפא]											◊
וא"ל: לא, תתרגם מתניתך באדוקים בו	וא"ל: [רבי אבהו]											◊
מכלל דמתנא' בשאין אדוקים בו, ומדרישא בשאין עוון עליו, סיפא נמי בשאין עוון עליו												◊
אבל לא מכר לא את העבדים ולא את האנתיקי	אדרבה, אימא רישא:											◊
מאי אנתיקי?	ואמרינן:											◊
עיסקא דבגוה	רב פפא:											◊
ומדרישא בעוון עליו, סיפא נמי בעוון עליו												◊
אלא, תנא מילי מילי קתני.												◊
[סימן: זגם נסן]												◊
ר"א ורשב"ג ור' מאיר ורבי נתן וסומכוס ונחום המדי, כולהו סבירא להו: כי מזבין איניש מידי, איהו וכל תשמישתיה מזבין.	אביי:											◊
ר"א												<
המוכר את בית הבד - מכר את הקורה.	דתנן, ר"א:											◊
רשב"ג												<
המוכר את העיר - מכר את הסנטר.	דתנן, רשב"ג:											◊
ר' מאיר												<
מכר את הכרם - מכר תשמישי הכרם.	דתניא, ר' מאיר:											◊
רבי נתן וסומכוס: ביצית ודוגית.												◊
נחום המדי: הא דאמרן.												◊
פעמים מכורין וכו'.	רבי יהודה:											<
מאי שנא חמורך זו, ומאי שנא חמורך הוא?												◊
חמורך זו - ידע דחמרא דידיה הוא, והאי דקא א"ל זו, משום כליו קא"ל חמורך הוא - דלא ידע דחמרא דידיה הוא, והכי קא"ל: חמורך הוא? שתמכרנה לי.	רבא:											◊
המוכר את החמור - מכר את הסיח. מכר את הפרה - לא מכר את בנה.												מ
מכר אשפה - מכר זבלה.												מ
מכר בור - מכר מימיה.												מ
מכר כוורת - מכר דבורים.												מ
מכר שובך - מכר יונים.												מ
היכי דמי?												מ

<p>disputants-חולקים ◆ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator																									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ						
אי דאמר ליה היא ובנה																						!		עח:			
אפילו פרה ובנה נמי?																							⚡		עח:		
אי דלא א"ל היא ובנה																								!	עח:		
אפילו חמור נמי לא?																								⚡	עח:		
דאמר ליה: חמור מניקה ופרה מניקה אני מוכר לך. בשלמא פרה, איכא למימר לחלבה בעי לה, אלא חמור מאי קא"ל? ש"מ: היא ובנה קאמר ליה	רב פפא:																							!	◇	עח:	
ואמאי קרי ליה סיחא?																									^	עח:	
שמהלך אחר סיחה נאה.																									!	◇	עח:
מאי דכתיב: (במדבר כ"א) על כן יאמרו המושלים וגו' המושלים - אלו המושלים ביצרם בואו חשבון - בואו ונחשב חשבוננו של עולם, הפסד מצוה כנגד שכרה, ושכר עבירה כנגד הפסדה	רב שמואל בר נחמן א"ר יוחנן:																								■	◇	עח:
תבנה ותכונן - אם אתה עושה כן, תבנה בעולם הזה ותכונן לעולם הבא																									■	◇	עח:
עיר סיחון - אם משים אדם עצמו כעיר זה שמהלך אחר סיחה נאה, מה כתיב אחריו? כי אש יצאה מחשבון וגו' - תצא אש ממחשבין ותאכל את שאינן מחשבין ולהבה מקרית סיחון - מקרית צדיקים שנקראו שיחין																									■	◇	עח:
אכלה ער מואב - זה המהלך אחר יצרו כעיר זה שמהלך אחר סיחה נאה																									■	◇	עח:
בעלי במות ארנון - אלו גסי הרוח																									■	◇	עח:
כל אדם שיש בו גסות הרוח נופל בגיהנם	דאמר מר:																								■	◇	עח:
ונירם - אמר רשע: אין רם, אבד חשבון - אבד חשבוננו של עולם																									■	◇	עח:
עד דיבון - אמר הקב"ה: המתן עד שיבא דין																									■	◇	עח:
ונשים עד נפה - עד שתבא אש שאינה צריכה ניפוח																									■	◇	עח:
עד מידבא - עד שתדאיב נשמתן																									■	◇	עט:
עד דעביד מאי דבעי.	ואמרי לה:																								■	◇	עט:
כל הפורש מדברי תורה - אש אוכלתו, שנאמר: (יחזקאל ט"ו) ונתתי [את] פני בהם מהאש יצאו והאש תאכלם.	רב יהודה אמר רב:																								■	◇	עט:
כל הפורש עצמו מד"ת - נופל בגיהנם, שנאמר: (משלי כ"א) אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח, ואין רפאים אלא גיהנם, שנאמר: (משלי ט') ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קרואיה.	כי אתא רב דימי א"ר יונתן:																								■	◇	עט:
מכר אשפה - מכר זבלה וכו'.																									■	<	עט:
כל הראוי למזבח ולא לבדק הבית, לבדק הבית ולא למזבח, לא למזבח ולא לבדק הבית - מועלין בהן ובמה שבתוכן כיצד? הקדיש בור מלאה מים, אשפות מלאות זבל, שובך מלא יונים, שדה מלאה עשבים, אילן נשוי פירות - מועלין בהן ובמה שבתוכן אבל הקדיש בור ואחר כך נתמלא מים, אשפה ואחר כך נתמלאה זבל, שובך ואח"כ נתמלא יונים, אילן ואחר כך נשא פירות, שדה ואחר כך נתמלאה עשבים - מועלין בהן ואין מועלין במה שבתוכן, דברי רבי יהודה	תנן התם: [רבי יהודה]																								◆	◇	עט:
הקדיש את השדה ואת האילן - מועלין בהן ובגידוליהם, מפני שהן גידולי הקדש.	רבי יוסי:																								◆	◇	עט:
נראין דברי ר' יהודה - בבור ושובך, ודברי ר' יוסי - בשדה ואילן.	תניא, אמר רבי:																								■		עט:
האי מאי? בשלמא נראין דברי ר' יהודה בבור ושובך - מכלל דפליג אשדה ואילן, אלא נראין דברי רבי יוסי בשדה ואילן - מכלל דפליג בבור ושובך? והא רבי יוסי שדה ואילן קאמר																									⚡		עט:
וכי תימא, לדבריו דרבי יהודה קאמר																									!		עט:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין אני רואה דבריו של ר' יהודה בשדה ואילן, מפני שהן גידולי הקדש	והתניא, רבי יוסי:									ז		
בשדה ואילן הוא דאינו רואה, הא בבור ושובך רואה										ז		
הכי קאמר: נראין דברי רבי יהודה לרבי יוסי - בבור ושובך, שאף רבי יוסי לא נחלק עליו אלא בשדה ואילן, אבל בבור ושובך מודי ליה.	[רבי]									!		◇
הקדישן ריקנין ואח"כ נתמלאו - מועלין בהן ואין מועלין במה שבתוכן	תנו רבנן: [ת"ק]											◇
אף מועלין במה שבתוכן.	רבי אלעזר ברבי שמעון:											◇
מחלוקת - בשדה ואילן, דתנא קמא סבר לה כרבי יהודה, ורבי אלעזר ברבי שמעון סבר לה כר' יוסי, אבל בבור ושובך - דברי הכל מועלין בהן ואין מועלין במה שבתוכן.	רבה:											■
הקדישן מלאין - מועלין בהן ובמה שבתוכן, ורבי אלעזר ברבי שמעון מחליף	א"ל אביי, ואלא הא דתניא:									ז		
ואי בשדה ואילן, אמאי מחליף?										ז		
מחלוקת - בבור ושובך, אבל בשדה ואילן - דברי הכל מועלין בהן ובמה שבתוכן.	אלא אמר רבה:											◇
ובבור ושובך - בריקנין במאי פליגי? ובמלאין במאי פליגי?												◇
בריקנין פליגי בפלוגתא דרבי מאיר ורבנן,										!		◇
סבר לה כרבנן	דתנא קמא:									!		
אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם	דאמרי: [רבנן]									!		◇
סבר כר"מ	ור"א ברבי שמעון:									!		
אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.	דאמר: [ר"מ]									!		◇
אימור דשמעת ליה לרבי מאיר - כגון פירות דקל דעבידי דאתו, הני מי יימר דאתו?										ז		
משכחת לה: במים הבאין דרך הצרו לבור, ויונים הבאין דרך שובכו לשובך.	רבא:									!		◇
ובמלאים במאי פליגי?												◇
כגון שהקדיש בור סתם, ור' אלעזר ברבי שמעון סבר לה כאבה	רבא:									!		◇
דנין דין גבוה מדין הדיוט, מה דין הדיוט - מצי אמר: בירא זביני לך, מיא לא זביני לך, אף דין גבוה - בירא אקדיש, מיא לא אקדיש	דאמר: [ר"ש]									!		◇
ודין הדיוט לא?										ז		
מכר בור - מכר מימין	והתנן:									ז		◇
מתנל' יחידאה היא	רבא:									!		
מכר בור - לא מכר מימין	דתניא: [ת"ק]									!		◇
מכר בור - מכר מימין.	ר' נתן:									!		◇
הלוקח פירות שובך מחבירו - מפריח בריכה ראשונה												■
פירות כוורת - נוטל ג' נחילים ומסרס												■
חלות דבש - מניח ב' חלות												■
זיתים לקוץ - מניח שתי גרופיות.												■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכה ראשונה ושניה	והתניא:										◊	⋈
לא קשיא: הא לה, הא לאמה.	רב כהנא:										◊	!
מאי שנא אמה? דמיצטוותא אברתא ואזוגא דשבקינן לה, איהי נמי תיצטוותא אמה ואזוגא דשבקינן לה											⋈	
אמה אברתא מיצטוותא, ברתא אמה לא מיצטוותא.											!	◊
פירות כוורת - נוטל ג' נחילין ומסרס.												◊
במה מסרסן?												^
בחדל.	רב יהודה אמר שמואל:											!
לא חרדל מסרסן, אלא מתוך שפיהן חד, חוזרות ואוכלות את דובשן.	במערבא משמיה דר' יוסי בר חנינא:											!
נוטל שלשה נחילין בסירוס.	ר' יוחנן:											!
נוטל ג' נחילין בזה אחר זה, מכאן ואילך - נוטל אחת ומניח אחת.	במתניתא תנא:											■
חלות דבש - מניח שתי חלות וכו'.												◊
דבש בכוורת אינו יוצא מידי מאכל לעולם.	רב כהנא:											■
אלמא קסבר: לא בעי מחשבה.	[רב כהנא]											■
דבש בכוורת - אינו לא אוכל ולא משקה	מיתיבי:											⋈
לא צריכא אלא לאותן שתי חלות.	אביי:											!
רבי אליעזר היא	רבא:											!
כוורת דבורים - ר"א אומר: הרי היא כקרקע, וכותבין עליה פרוזבול, ואינה מקבלת טומאה במקומה, והרודה ממנה בשבת - חייב חטאת	דתנן: [ר"א]											!
אין כותבין עליה פרוזבול, ואינה כקרקע, ומקבלת טומאה במקומה, והרודה ממנה בשבת - פטור.	הכמים:											!
מאי טעמא דרבי אליעזר? דכתיב: (שמואל א' י"ד) ויטבול אותה ביערת הדבש, וכי מה ענין יער אצל דבש? אלא לומר לך: מה יער - התולש ממנו בשבת חייב חטאת, אף דבש - הרודה ממנו בשבת חייב חטאת.	ר' אלעזר:											■
דבש הזב מכוורתו - אינו לא אוכל ולא משקה	מיתיבי:											⋈
בשלמא לאביי ניהא												!
אלא לרבא קשיא												⋈
כגון שזב ע"ג כלי מאוס.	רב זביד:											!
כגון שזב על גבי קשקשין.	רב אחא בר יעקב:											!
דבש בכוורתו - אינו לא אוכל ולא משקה, חישב עליו לאכילה - מטמא טומאת אוכלין, למשקין - מטמא טומאת משקין	מיתיבי:											⋈
בשלמא לאביי ניהא												!
אלא לרבא קשיא												⋈
תריין הכי: חישב עליו לאכילה - אינו מטמא טומאת אוכלין, למשקין - אינו מטמא טומאת משקין.	אמר לך רבא:											!

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראייה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תניא כוותיה דרב כהנא:												
דבש בכוותו - מטמא טומאת אוכלין שלא במחשבה.	[תניא]											
זיתים לקוץ - מניח שתי גרופיות.												
הלוקח אילן מחבירו לקוץ - מגביה מן הקרקע טפח וקוצץ, בתולת השקמה - ג' טפחים, סדן השקמה - ב' טפחים, בקנים ובגפנים - מן הפקק ולמעלה, בדקלים ובארזים - חופר ומשרש, לפי שאין גזען מחליף.	תנו רבנן:											
ובתולת השקמה ג' טפחים בעינן?												
אין קוצצין בתולת השקמה בשביעית, מפני שהיא עבודה	ורמינהו: [ת"ק]											
כדרכו אסור, אלא מגביה ל' טפחים וקוצץ, או גומם מעם הארץ	ר' יהודה:											
מעם הארץ הוא דקשי, הא אידך מעלי לה												
ג' טפחים מעלי לה, מעם הארץ ודאי קשי לה, מכאן ואילך - לא מקשי קשי לה ולא עלווי מעלי לה, גבי שביעית עבדינן מידי דודאי קשי לה, גבי מקח וממכר עבדינן מידי דודאי מעלי לה.	אביי:											
בדקלים ובארזים חופר ומשרש, לפי שאין גזען מחליף.												
וארוז אין גזעו מחליף?												
מאי דכתיב: (תהלים צ"ב) צדיק כתמר יפרח כארוז בלבנון ישגה? אם נאמר תמר למה נאמר ארוז? ואם נאמר ארוז, למה נאמר תמר? אילו נאמר ארוז ולא נאמר תמר, הייתי אומר: מה ארוז אין עושה פירות, אף צדיק אין עושה פירות, לכך נאמר תמר ואם נאמר תמר ולא נאמר ארוז, הייתי אומר: מה תמר אין גזעו מחליף, אף צדיק אין גזעו מחליף, לכך נאמר ארוז	והא דריש ר' חייא בר לולייני:											
אלא הב"ע - בשאר מיני ארזים, כדרבה בר רב הונא:												
ל' מיני ארזים הן, שנאמר: (ישעיהו מ"א) אתן במדבר ארוז שיטה והדס ועץ שמן ואשם וגו' ארוז - ארזא, שיטה - תורניתא, הדס - אסא, עץ שמן - אפרסמא, ברוש - ברתני, תדהר - שאגא, ותאשור - שורבינא.	דאמר רבה בר רב הונא, אמרי בי רב:											
הני ז' הוי												
הוסיפו עליהן: אלונים, אלמוגים, אלונים - בוטני, אלמוגים - בלוטי, אלמוגים - כסיתא.	כי אתא רב דימי:											
ערונים, ערמונים, אלמוגים ערונים - ערי, ערמונים - דולבי, אלמוגים - כסיתא.	איכא דאמרי:											
הקונה שני אילנות בתוך שדה חבירו - הרי זה לא קנה קרקע	[ת"ק]											
קנה קרקע.	רבי מאיר:											
הגדילו - לא ישפה, והעולה מן הגזע - שלו, ומן השרשים - של בעל הקרקע, ואם מתו - אין לו קרקע.												
קנה שלשה - קנה קרקע הגדילו - ישפה, והעולה מן הגזע ומן השרשים - שלו, ואם מתו - יש לו קרקע.												
הקונה שני אילנות בתוך של חבירו - מביא ואינו קורא	תנן התם: [ת"ק]											
מביא וקורא.	ר"מ:											
מחייב היה ר"מ אף בלוקח פירות. ממאי? מדקתני משנה יתירא, מכדי תנא ליה דיש לו קרקע, פשיטא דמביא וקורא אלא ש"מ: מחייב היה ר"מ אף בלוקח פירות מן השוק.	רב יהודה אמר שמואל:											
והא כתיב: (דברים כ"ו) אשר תביא מארצך												
ההוא למעוטי חוצה לארץ.												
והא כתיב: (שמות כ"ג) אדמתך												
למעוטי אדמת עכו"ם.												

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
--	--

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והכתיב: אשר נתתה לי									ז		◇	פא.
דיהבת לי זוזי וזבני בהו.									!		◇	פא.
הקונה אילן אחד בתוך של חברו - מביא ואינו קורא, לפי שלא קנה קרקע, דברי ר"מ	מתיב רבה: [ר"מ]								ז		◇	פא.
תיובתא.												פא.
מאי טעמא דר"מ באילן אחד, ומ"ט דרבנן בשני אילנות?	ר"ש בן אליקים לר' אלעזר:										^ ◇	פא:
דבר שהראשונים לא אמרו בו טעם, תשאלני בבית המדרש כדי לביישני?	אמר לו: [ר"א]								ז			פא:
מאי קושיא? דלמא ר"מ באילן אחד ספוקי מספקא ליה, ורבנן בשני אילנות ספוקי מספקא להו.	רבה:								!		◇	פא:
ומי מספקא ליה?									ז			פא:
לפי שלא קנה קרקע, דברי ר"מ	והא קתני: [ר"מ]								ז		◇	פא:
אימא: שמא לא קנה קרקע.									!		◇	פא:
וליהוש דדלמא לאו ביכורים נינהו, וקא מעייל חולין לעזרה									ז			פא:
דמקדיש להו.									!		◇	פא:
והא בעי מיכלינהו									ז			פא:
דפריק להו.									!		◇	פא:
ודלמא לאו בכורים נינהו, וקא מפקע להו מתרומה ומעשר									ז			פא:
דמפריש להו.									!		◇	פא:
בשלמא תרומה גדולה יהיב לה לכהן, מעשר שני נמי יהיב ליה לכהן, מעשר עני נמי יהיב ליה לכהן עני, אלא מעשר ראשון דלוי הוא למאן יהיב ליה?									ז		◇	פא:
דיהיב ליה לכהן, כר"א בן עזריה									!		◇	פא:
תרומה גדולה לכהן, מעשר ראשון ללוי, דברי רבי עקיבא	דתניא: [ר"ע]								!		◇	פא:
מעשר ראשון אף לכהן.	רבי אלעזר בן עזריה:								!		◇	פא:
ודלמא בכורים נינהו ובעו קרייה									ז			פא:
קרייה לא מעכבת.									!		◇	פא:
ולא?									ז			פא:
כל הראוי לבילה - אין בילה מעכבת בו, ושאינו ראוי לבילה - בילה מעכבת בן	והאמר ר' זירא:								ז		◇	פא:
דעביד להו כר' יוסי בר חנינא									!			פא:
בצרן ושגרן ביד שליח, ומת שליח בדרך - מביא ואינו קורא מאי טעמא? דכתיב: (דברים כ"ו) ולקחת והבאת, עד שתהא לקיחה והבאה כאחד	דאמר: [ר' יוסי בר חנינא]								!		◇	פא:
והא ליכא.									!			פב.
מכדי פסוקי נינהו, ליקרי	רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי:								ז		◇	פב.
משום דמחזי כשיקרא.	א"ל: [רב אשי]								!		◇	פב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דלמא אתי לאפקועינהו מתרומה ומעשר.	רב משרשיא בריה דרב חייא:											!	◇
הגדילו - לא ישפה כו'.													■
היכי דמי מן הגזע, והיכי דמי מן השרשין?													^
כל שרואה פני חמה - זהו מן הגזע, ושאינו רואה פני חמה - זהו מן השרשין.	ר יוחנן:											!	◇
ולחוש דלמא מסקא ארעא שירטון, וא"ל: תלתא זבינת לי ואית לי ארעא												ז	◇
יקוץ.	אלא אמר רב נחמן:											!	◇
יקוץ.	וכן אמר רבי יוחנן:											!	◇
נקיטינן: דקל אין לו גזע.	רב נחמן:												■
אין לו גזע לבעל דקל, דכיון דלמחפר ולשרש קאי - אסוחי מסח דעתיה	סבר רב זביד למימר:												◇
והא קונה שני אילנות, דלמחפר ולמשרש קיימי, וקתני דיש לו גזע	מתקיף לה רב פפא:											ז	
אין לו גזע לבעל דקל, לפי שאין מוציא גזע.	אלא אמר רב פפא:												◇
ולרב זביד קשיא מתניתין												ז	◇
דזבין לחמש שנין.												!	◇
קנה שלשה - קנה קרקע.													■
וכמה?													^
הרי זה קנה תחתיהן וביניהן וחוצה להן כמלוא אורה וסלו.	ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:											!	◇
השתא דרך אין לו דארעא אחריתי היא, כמלו אורה וסלו יש לו?	מתקיף לה ר' אלעזר:											ז	◇
מדברי רבינו נלמד: שלשה - הוא דאין לו דרך, הא שנים - יש לו, דא"ל: בארעא דידך קיימי.	ר' זירא:												◇
לימא, ר' אלעזר לית ליה דשמואל רביה	רב נחמן בר יצחק לרבא:											ז	◇
הלכה כר' עקיבא	דאמר שמואל:											■	◇
מוכר בעין יפה מוכר	דאמר: [ר"ע]											■	
לא מתוקמא מתני' כר' עקיבא.	א"ל: [רבא]											!	◇
ממאי?												^	
מדקתני: הגדילו - ישפה												!	◇
ואי ס"ד רבי עקיבא היא, אמאי ישפה?												!	
מוכר בעין יפה מוכר	האמר: [ר"ע]											!	
אימור דא"ר עקיבא - גבי בור ודות דלא מכחשי ארעא, גבי אילן מי שמעת ליה? מי לא מודי ר' עקיבא, באילן הנוטה לתוך שדה חבירו, שקוצץ מלא מרדע מעל גבי מחרישה?	א"ל: [רב נחמן בר יצחק]											ז	◇
הרי זה קנה תחתיהן וביניהן וחוצה להן כמלוא אורה וסלו.	תניא כוותיה דר' חייא בר אבא:												■
אותן אורה וסלו מי זורען?	אביי לרב יוסף:												^

<p>מזמרה-statement קשיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
החיצון זורע את הדרך.	א"ל[רב יוסף], תניתוה:										!	◊
מי דמי? התם לית ליה פסידא ללוקח, אבל הכא אית ליה פסידא ללוקח, דא"ל: קמיטנפי פירי, הא לא דמיא אלא לסיפא:	א"ל:[אביי]										!	◊
וזה וזה אינן רשאין לוורעה.	[אביי][סיפא]										!	◊
הרי זה קנה תחתיהן וביניהן וחוצה להן כמלוא אורה וסלו, וזה אינן רשאין לוורעה.	תניא כוותיה דאביי:										■	■
וכמה יהא ביניהן?												◊
מארבע אמות ועד שמונה	רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל:										!	◊
משמונה ועד שש עשרה.	רבא אמר רב נחמן אמר שמואל:										!	◊
לא תפלוג עליה דרב נחמן, דתנן מתניתין כוותיה	אביי לרב יוסף:										!	◊
הנוטע את כרמו שש עשרה אמה על שש עשרה אמה - מותר להביא זרע לשם	דתנן:										!	◊
מעשה בצלמון, באחד שנטע את כרמו שש עשרה על שש עשרה אמה, והיה הופך שער שתי שורות לצד אחד וזורע את הניר, לשנה אחרת היה הופך את השער למקום הזרע וזרע את הבור, ובא מעשה לפני חכמים והתירוהו.	רבי יהודה:										!	◊
אנא לא ידענא, אלא עובדא הוה בדורא דרעותא, ואתו לקמיה דרב יהודה, וא"ל: זיל הב ליה כמלא בקר וכליו ולא הוה ידענא כמלא בקר וכליו כמה, כיון דשמעת' להא דתנן:	א"ל:[רב יוסף]										!	◊
לא ישע אדם אילן סמוך לשדה חבירו אא"כ הרחיק ממנה ד' אמות	[תנן]										!	◊
ד' אמות שאמרו - כדי עבודת הכרם	ותני עלה:										!	◊
ש"מ כמלא בקר וכליו - ד' אמות.	אמינא:[רב יוסף]										!	◊
וכרב יוסף מי לא תנן?											!	◊
הנוטע את כרמו שמונה אמות על שמונה - מותר להביא זרע לשם	ר"מ ור"ש:										!	◊
אפ"י הכי מעשה עדיף.											!	◊
בשלמא לרב יוסף אליבא דר"ש, שמעינן ליה מפוזרין ושמעינן ליה רצופין											!	◊
מפוזרין - הא דאמרן,											!	◊
רצופין											!	◊
כרם הנטוע על פחות מד"א - אינו כרם, דברי ר"ש	דתנן:[ר"ש]										!	◊
כרם, ורואין את האמצעיים כאילו אינן	הכמים:										!	◊
אלא לרב נחמן אליבא דרבנן, מפוזרין שמעינן ליה, רצופין מי שמעינן ליה?											!	◊
סברא הוא: מדלר"ש פלגא, לרבנן נמי פלגא.											!	◊
הלכתא: מארבע אמות ועד שש עשרה.	רבא:										!	◊
כמה יהו מקורבין? ארבע אמות, וכמה יהו מרוחקין? שש עשרה - הרי זה קנה קרקע ואת האילנות שביניהן, לפיכך יבש האילן או נקצץ - יש לו קרקע פחות מכאן או יתר על כאן, או שלקחן בזה אחר זה - הרי זה לא קנה לא את הקרקע ולא את האילנות שביניהן, לפיכך יבש האילן או נקצץ - אין לו קרקע.	תניא כוותיה דרבא:										!	◊
כשהוא מודד, ממקום קצר הוא מודד או ממקום רחב הוא מודד?	בעי רבי ירמיה:										!	◊
הרכובה שבגפן - אינו מודד אלא מעיקר השני.	רב גביהה מבי כתייל לרב אשי: תא שמע, דתנן:										!	◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מכר לו שלשה בדי אילן, מהו?	בעי רבי ירמיה:											^	◇
המבריד ג' גפנים ועקריהן נראין - ר"א ברבי צדוק אומר: אם יש ביניהן מד' אמות ועד שמונה - מצטרפין, ואם לאו - אין מצטרפין.	רב גביהה מבי כתיל לרב אשי: תא שמע,											!	◇
מכר לו שנים בתוך שדהו ואחד על המצר, מהו? שנים בתוך שלו ואחד בתוך של חבירו, מאי?	בעי רב פפא:											^	◇
תיקו.												!	
בור מהו שתפסיק? אמת המים מהו שתפסיק? רשות הרבים מהו? ריכבא דדיקלי מהו?	בעי רב אשי:											^	
תיקו.												!	
עלה ארו ביניהן, מהו?	בעא מיניה הלל מרבי:											^	◇
עלה - ברשותא דידה נפק												?	
אלא היה ארו ביניהן מהו?												^	◇
קנה וקנה.	אמר ליה: [רבי]											!	◇
כיצד הן עומדים?												^	
כשורה	רב:											◇	!
כחצובא.	שמואל:											◇	!
מ"ד כשורה, כ"ש כחצובא ומ"ד כחצובא, אבל כשורה לא												■	◇
מ"ט?												^	
משום דמזדרע בינתייהו.												!	◇
ולמ"ד כחצובא, מ"ט? דלא מזדרע בינתייהו, אלא מעתה, זבין ליה תלת היגי רומייתא דלא מזדרע בינתייהו, הכי נמי דיש לו קרקע	מתקיף לה רב המנונא:											?	
הנך לא חשיבי, הנך חשיבי.	א"ל:											!	◇